

LIBRIS

We know
books

Thomas S. GOWING

FILOSOFIA BĂRBII

traducere de
Alexandru MĂRGĂRIT

CETATEA DE SCAUN
EDITURA

Cuprins

Prefață.....	8
INTRODUCERE	11
PSIHOLOGIA	19
FUNȚIA ARTISTICĂ.....	33
SONDAJ ISTORIC.....	45
ISTORIA ECLEZIASTICĂ.....	71
ISTORIA MODERNĂ	79

PSIHOLOGIA

Un autor latin demodat întrebă: *Ce este o barbă? Păr? Și ce este părul? O barbă?* Probabil că barba poate fi definită mai clar prin a spune că aceasta cuprinde, în mare, tot părul vizibil peste înfățișarea feței, sub ochi, ce crește natural de sus în jos, trecând de obraji în mod arcuit, conturând buzele, acoperind bărbia în întregime și atârând în fața gâtului: mustățile și tuleii fiind părți ale întregului. Părul capului diferă de cel al bărbii. Într-o viziune microscopică, barba este un cilindru ce se îngustează la extremități. Are un înveliș extern rigid și un strat intern mai fin și are, precum o plantă, un nucleu, ce conține ulei și materii colorate. În partea de jos este precum un bulb și vasele medulare se sprijină pe o veziculă mare. Bulbul este închis într-o îndoitură a pielii și îmbibată în glande sebacee. Rădăcina este inserată oblic față de suprafață. Trecând peste detalii, ideea este aceea că părul de pe cap este prevăzut cu un singur tub central și cel al

bărbii, cu două.¹ Aceasta este o informație bună pentru a începe. Și oare nu sugerează că această protecție în plus ar trebui să aibă un scop? Într-adevăr, are. Și ia în considerație faptul că barba este bine înfiptă în piele, este mai rezistentă, mai plată și mai rezistentă la încrețire.

Barba își face apariția simultan cu una dintre cele mai importante schimbări în constituția umană, fiind dintotdeauna considerată un simbol al masculinității. Toate popoarele ce au dominat, indiferent dacă proveneau din regiuni reci sau calde, popoare ce și-au lăsat amprenta asupra istoriei - egiptenii, indienii, evreii, asirienii, babilonienii, perșii, arabii, grecii, romanii, celții, turcii, sclavii - aveau toți bărbi. Toate imperiile lor se distingeau printr-o vigoare și un curaj corespunzătoare. Adevărul incontestabil este acela că cele mai mari eforturi ale lor au fostacompaniate de prezența bărbilor. Și o examinare mai atentă arată că ascensiunea și decăderea acestei constante naturale (barba) a influențat progresul și declinul națiunilor, mai mult decât s-a suspectat până în prezent. Cu toate că există excepții, absența

¹ Anatomia microscopică a lui Vide Hassel. Haller ne spune că s-a calculat faptul că barba crește în jur de un rând și jumătate pe săptămână, însemnând 155 cm pe an și, până la vârsta de 80 de ani, bărbatul ajunge să-și radă în jur de 8 metri de păr.

bărbii este, de obicei, semn al slăbiciunii fizice și morale; până și în triburile degenerare există conștiința demnității masculine și disprețul față de slăbiciunea fizică, morală și intelectuală. Astfel de triburi trebuie investigate de fiziolog și etnolog; istoricul nu este niciodată chemat să le onoreze faptelor. Nu este lipsit de semnificație faptul că chinezii efeminați și-au semnalat încercarea actuală de a deveni din nou bărbați liberi printr-o hotărâre oficială de a elimina codițele și de a-și lăsa părul să urmeze cursul natural peste cap și bărbie².

Însă părul nu acționează precum un semn extern; ar fi dacă nu ar avea propriile lui caracteristici. Cea mai importantă caracteristică o reprezintă protejarea unora dintre cele mai sensibile zone ale chipului de frig și umezeală – acele surse de boli, adesea fatale. Și nicio mașinărie nu este la fel de bună precum un strat de păr - o substanță ce combate umezeala și servește drept conductor al căldurii și electricității.

Dar ce se află în mod natural sub suprafața acoperită de barbă? Mai întâi avem ganglionul sau nodulul, punctul durerii extreme, *tic douloureux*. De acesta atârnă fire albe de nervi ce radiază până la ma-

² Se spune că, în China, barba lui Confucius este păstrată ca relictă.

xilar, într-o zonă protejată precis de barbă. Dacă stăm să ne gândim un pic, vom fi uimiți. Aparent, bărbieritul poate provoca uneori o paralizie locală ce desfigurează colțurile gurii. Mai avem nervii dinților, despre care se știe că sunt afectați de schimbarea de temperatură.

Acum, te rog, gândește-te la glandele ce secretă și elaborează limfa, componentă a lichidului circular și unde scrofuloza își are adesea originea. Ele sunt intens afectate de răceală și de umezeală și de aici micile transpirații pe gât: de aceea, primesc extra-protecție, părul crește mai dens în părțile unde se află acestea.

Mai există și un set de glande sebacee care sunt concentrate la nivelul bărbiei. Și bărbieritul aceluia păr cauzează o iritație ce duce la anticiparea purgatorului pentru multe victime nevinovate ale lamei. Cei cu barbă deasă suferă cel mai mult; cu cât este mai mare protecția, cu atât este mai mare stupiditatea de a o înlătura.

În final, avem amigdala și glandele gâtului și ale laringelui. Toată lumea știe cât de comune și de cronice sunt afecțiunile acestor părți.

Barba asigură o protecție completă, pentru toate, oricine o poate purta și după o poate da jos pe timpul vremii reci sau umede. Dacă nu dorești să practici acest

experiment, și îți recomand să nu-l practici, probabil că următorul exemplu ți-ar clarifica multe.

În primul rând, este documentat istoric faptul că soldații ruși, cei care erau obligați de Petru cel Mare să se bărbierească, sufereau mai mult decât oricine. În al doilea rând, testimoniul medical extras din *Dicționarul Profesional* al Doctorului Copeland, unul dintre primii fizicieni ai lumii, enunța:

Persoanele care au obiceiul de a purta bărbi lungi au avut parte de dureri reumatice pe față sau au avut gâtul inflammat după ce le-au bărbierit. În unele cazuri ale inflamației, creșterea bărbii sub bărbie sau peste gât a oprit complet durerea.

În al treilea rând, persoanele din acest oraș (Ipswich) au fost vindecate în acest mod. Și în ultimul rând, această mărturie a bărbaților de la Scottish Central Railway, datată Perth, 24 august, 1853:

Noi, lucrători ai Căii de Metrou Scoțiene, dorim să vă informăm că vara trecută a tot fost recomandat bărbaților ce lucrau la căi să își lase barbă, fiind cea mai bună protecție împotriva inclemenței vremii. Și beneficiile obținute ne obligă să vă spunem ca voi, frați din regat aflați în circumstanțe asemănătoare, să faceți la fel. Vă putem asigura că, din propria experiență, vor avea cea mai bună protecție

împotriva răcelilor puternice și inflamării gâtului, o salvare naturală.

Semnat de 5 paznici, un inspector de poliție, 2 conductori și un pompier

Haideți să ne gândim un pic, deoarece este un lucru extrem de important într-un climat așa de schimbător ca al nostru, la miile de victime ce mor anual și la barba de sus care protejează plămânii de aerul poluat - mustața. Inspirăm aer deseori prin nas și îl expirăm pe gura – ocazional invers. Într-o secțiune a nasului, interiorul nării comunică, printr-un pasaj curbat, cu intrarea din spate a gurii și a gâtului. Aerul ce intră trebuie să urmeze direcția curentului. Vei observa că aerul trece prin sau peste mustață și se va încălzi în pasaj – și atunci când aerul ajunge la gură, trebuie iar să treacă pe sub mustață, precum acela de sub streșinile unui acoperiș.

